

ՀԱՆԴԵՍ ԱՄՍՈՐԵԱՅ

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ԱՐՈՒԵՍՏԳԻՏԱԿԱՆ

Կր հրասանալիուն առև ամառ սիլորք:
Խաժանության կամիրի վճարելի նախկին 8 ֆր.
— 4 դր.: — Վեցամինչ 5 ֆր. — 2 դր. 50 լրու.
Տէկ թէ ստամին կը վճառուի 1 ֆր. — 50 լրու.
Խորաբրութեան կենացեամասք է կմամա, Միք-
թական Միաբանութեան Մայր վճար:

ԹԻՎԵՆԴԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱԽՈՌՄԱՆՑՈՅՑ

Ապահանագուշուն — Այսեւս վիճակը կամ զա-
սակողքը մարդունից թնթուիթիւն:
Հանունուն — Պարապատու սպազմքը:
Խոփութանուն — Խոփութանու սպազմքը:
Խրիւն — Կազա Փարսիկո Պատութիւն Յա-
սաշարածք: — Փրացիք Միւսէք և Հայկական
նոր մասնագութիւնուն: — Ժապէք պատ-
մակուն մէկ քորք (Ծոր ժապահի):
Թաւութանուն — Պր. Ստովան Էջմանն և արք հայ
կուսանակիթիւն:
Ազադադանուն — Անձր Խորչըցուց:

ԱՐՈՒԵՍՏԳԻՏՈՎԸՆ

Արուեստանուն — Մոլապոթութիւն:

ԲԵՐԵԳԸՆ

Գևասպան ՆՈՐԱՎԱՐ — Գաւախիմա:

ԱՅԼԵՎՈՒՐ

ՆՈՐԱՎՈՒՐ — ՏԱՅԵՍԱՎԱՆ ՄԱՅՈՒԱԼՈՒՐ

ՔՈՂԵԿՈՒՆ ՏԵՍԱԻԹԻՒՆ

ԱԲՍՈԼՎԱՆՑԱՑ

ՔԱՂԱՔԻՑԻՑԱԿԱՆ

ԵՎԼԵՒԾԵԼ ՎԱՃՈՒԳ ԿՈՐ ԴՈՒՇԿՈՒԳ
ԴՐՈԴԿՈՒԾԵԼ ԵՎԵՐՈՒԹԻՒՆ

(ՀՀ-ՀԱՆՐԱ-ՀԵ-Լ- Ա-Ց-Լ-)

Ք. Գոյածուրք :

Կործաւորաց գասակարգին սահմանեալ է
միւս գասակարգաց ծառացի, և այս ծառայու-
թեամբ իւր յատուկ. գյուղմէիւնն ապահովէլ:
Գործաւոր յօգուտ եւ իշահ իւր տերանց կաշ-
խատի. իւր աշխատութեանց պատուզ կառուն
տեարքն, եւ ի հասուցում վասակոցն պաշափ
ինչ կու տան իրեն, որըսի կարեւոր է կինաց
պահանութեան: Այսպէս է վիճակ մուն իրա-

Արենելք՝ ի Կոտուակնուպին եւ ի Զիկունիս նուն
Միաբանութեամ Վամատութեարք կ'ըլլու-
մուի առաջ մատրու մատու:
Արենելք ուղիւ բարպետուն հանում շիշան Վա-
մատութեարքիւպի մատրու ծայրա հազուրի:
Ժամանակակից մատրու ծայրա հազուրի:

Կան գործաւորաց՝ որ արդեամբք գործակից կ'ըլ-
լան արուեստագիտաց կամ գործատեարց, նիւ-
թապէս իսկ անոնց արուեստին գործոց մասնա-
կցելով եւ անոնց ձեռնարկութեանց ի գումա-
տարուելուն օգնելով:

Եայց գործաւոր անունն, ծշդագյն եւս
Խոսութիվ՝ գործաւոր գործակից յորջըլանքն,
Հասարակորեն ընդուրակակագյն մոզք է առուուի.
Եւ նոյն յորջըլանքով կիմացուին պյն ամենայն
դասք մարդկան, որ նիշնակաց վիճակ չունենա-
լով եւ որպիսի եւ իցեւ եղանակաւ ոտարներէ
կախեալ ըլլալով, պյն կամ պյն ծառայութիւնը
կը կատարեն անոնց համար, եւ իրենց կատարած
պաշտօնին կամ գործոյն համեմատ՝ որոշեալ
թոշակ կամ շափաւոր գրամական հատուցումն
կ'ընունին: Այսուեն են դիմաւորաբար պյն մար-
դիկ որ երիրագործաց եւ վաճառականաց գոր-
ծուեւութեան կերպիւ իմն մասնակից կ'ըլլան,
թէեւ վերջնոց գրեթէ երբեք գործաւոր անոնց
շի արուիր: Կայսպէս յայսմ գասակարգի բովան-
դակեալ կը համարուի բոլըր սպասարուց կամ
ծառայք, թէ տանական գործոց զբաղին եւ թէ
գործատանց աշխատաթեանց:

Այս մեխութեան ըստ նիքեան կիմացուի՝
թէ յայսմ բազմութեան եւ յայսմ պէսսիուու-
թեան գործոց եւ զբաշմանց ի հայկէ աստիճա-
նաւորութիւնն գտնուելու է նկատմամբ ընկերա-
կան եւ քաղաքական գրից: Մանաւանդ զի օրինաւ.
կաւ իւկը պյս գասակարգին կը վերաբերին նաև
պյն ամենայն մարդկին զըր ի տեղին տեղին միշա-
տակեցինք անսուցուուծ կամ լորիչան անուամն,
եւ որոց զինաւոր նկարագիրներն են՝ հաստատուն
կամ որոշ գործ չունենալ, տեղէ տեղ փոխուիլ,
աւուրէիւ գործել... յորմէ նիքնին յայտ է թէ
ասոնք նախընթացներէն շատ տարբեր եւ ստոր-
ագյն գրից եւ աստիճանի մէջ կը գտնուին:

Աղքատութենէ ծագեալ է պա գասա-
կարզն։ Աղքատն ինքն իրեն թէ մայ, չի կրնար
անձամբ զնան հոգալ եւ իւր կենաց պիտօղըն
հայթայթել ոստի եւ կը հարկադրի հարստին
կամ ընշաւեամբ զիմել, եւ անէկ գտած օգնու-
թեամբն իւր պիտօղըն լնուլ։ Բայց ինչպէս աղ-
քատն հարստին, ոյնպէս հարուստ աղքատին
կարու է։ Քանի զի իւր բովանդակ հարստու-
թեամբն հմեները շարունակ անձամբ ի գլուխ
հանել զյու ամենայն զըր պէտք է կատարել թէ
իւր եւ թէ ընկերութեան օգտին համար, ինքն
եւս ստիպեալ է գիմել օգնութեան եւ գործա-
կութեան պյոց։ Աստի կը տեսնոի ոչ միայն
օգուտ ընկերական կենաց, պյլ նաև անհաւա-
սարութեան ստացուածոց։ որովհետեւ եթէ
շշտուռէն պյափիսի մարդիկ, որ իրենց աղքա-
տութենէն ստիպեալ՝ նշյոնպիսի ծառ պյական գոր-
ծերը կատարեն, բովանդակ ազդ մարդկան մե-
ծամեծ զիմենց եւ վասոց ներքեւ կ'իյնար։

իրերն այս տեսակէւտէն նկատելով, ակն-
յացանի կ'երեւայ թէ գործաւորաց եւ ծառայ-
ողաց գասակարգն ոչ համառակ ինչ է բնու-
թեան եւ եւ անօգուտ ընկերութեան, այլ մա-
սնաւնդ միևս ընչառակ եւ անկառա գասակարգ աց
պէս բնակն է եւ օգտակար՝ նա թէ համարա-
խիւ: Ասկէ կը հետեւի նաև այն թէ չի կրնար
երբեք իրերն սահմանանց եւ արհամօրհանաց
նիւթ նկատիլ սցն վիճակն: Հին հեթանոսու-
թեան ժամանակն պյառէս անարգեալ էին այս
գասակարգին մարգիկն, որ իրենց գիրքն ու վի-
ճակն շատ տեղ մեծ տարրերութիւն չուներ
գերու թենէ, ի տեղու տեղին եւս կատարելեապէս
առորու կ էին գործաւորք: Ելոյն հետեւութիւն էր
այն ամբողջական բարձրութեան յոր ամբարձած
ինչ վիրին գասակորք, որով գասակարգ աց
բնակն պէսպիսութիւնն չնդիքակն վիճակա-
կարգաց զանազանութեան գարձած էր, եւ սոտ-
րին ու ստորոնագյու գասաց մարգիկ ի հարկէ
յետին անարգութեան հասած էին:

Սակայն պահ եւս չի կրնար ուրացուիլ եւ
յայս իսկ է՝ թէ մեծապէս գժուարին է գոր-
ծաւորաց վիճակն, եւ առաւել քան զայլ ամե-
նայն վիճակս անձնուրացութիւն կը պահանջէ:
Եթէ աշխատութիւն կանչին ծանր եւ տաժա-
կակի եւ, եւ հակառակ կ'ընթիւ բնական յօժաքու-
թեան մարդցն՝ որ համեստու ու գիտութիւն կը
սիրէ, որչափ եւս առաւել կը մեծանց ծանրու-
թիւնն ու գժուարութիւնն, երբ նպատակ աշ-
խատութեան չ'ըլլաց այնափ անձնական շահն,
որչափ առարց սրուան. — երբ գործարն իւր

աշխատութեան արգիւնքէն պյունափ ինչ մասն միայն կ'ընդունէն՝ որ հազի՞ւ բաւական կ'ըլլաց իւր ողեապահ ասպրուստ հոգալու, եւ բարը մասցեալն իւր տերեց հարստութիւնն անեցընելը կը ծառ պայչ. Անըր համար որպես զի գործադրուն իւր վիճակէն անբաժին նեղութեանց համերելուն զօրութիւն ստանայ, կարու է բարձրադրուն քաշալիքութեան եւ միխիթարութեան, զըր կրօնն եւ եթ ձեռնշան է մատակարարել:

զործառ ողբ եւ ծառապքի իրենց գործառութէն եւ տիրոջմէ կախումն ունենալով, ձեռնշաս չեն անկախ եւ իրանակաց գառակարգաց պէտ հաստատուն գիրք եւ ներքին կարգադրութիւնները ունենալ: Սակայն եւ պյանքու շատ օգտակար կը լ-լու եթէ իրենց շահերն ապահովելու, հրանդութեան, անկարողւթեան եւ պյուղ պիտոյից ժամանակ իրարու օգնելու համար, իրենց մէջ ընկերացութիւններ կազմեն, ինչպէս ի վերցու ժամանակ շատ տեղեր պյեւրու մասնական եւ քրնհանուր ընկերացութիւններ կը կազմեն: Միայն մասդիր ըլլալուն են, որ իրենց յատուկ շահերն ապահովէլու ու պաշտպանել չնացած ժամանակի իրենց գործառութեւ տերանց շահուն հակառակ մնջողա ձեռը ողարներ, առաւել

եւս զգուշանալու են՝ որ ընդհանուր մարդկային
ընկերութեան վասակար սկզբանց վրայ չի մնեն,
բայց էստեւ ատեւ կը հանդիպի: Օրինաւոր եւ կար-
գաւորեալ ընկերացոյ թիւնք մանաւանդ յարդի
պարագայս մակա զօրաւոր եւ ազդու միջոց են ի
ձեռս ստորին զառոց՝ իրենց իրաւունքներուն
պաշտպանելու: Ոչ պայ ուրանալ թէ ձեռն ի
հասութիւն ունին այս միջոց ի կիր արքանելու
բայց դարձեալ կը կիվնենք, իրենց շահերն ու
իրաւունքները պաշտպանելու շանացած ժամա-
նակ՝ պյուղ շահերն ու իրաւունքներն առ սուն-
կոնելու շնչն, եւ տերանց ու գործառուաց անհ-
րաւունքնեան ու բանութեան գեմ դնելու պա-
տրուական՝ պետք չեւ որ անոնց գեմ անիրաւու-
թիւն ու բանութեան ի գործ գնեն:

Աստ կը վերացընենք մեր հատածն, որյո
վերինին մասին վայ թէրեւս ուրիշ անգամ
առիթ կ'ունենաք ընդարձակուեն ճանաւըլու-
որդիչներու դարսու զվահար եւ քժուարացն
ինդրոց մին է, որ ի՞ւս ստիգմազման կարեւու-
թութեամբն թէք ամէն կապավորութեանց եւ
թէ քաղաքաբիսաց եւ տնտեսագիտաց բովան-
դակ ուշադրութիւնը կը գրաւէ:

4. 3. 8.

ՀԱՅՈՍՏԱԿԱՆ

8

(၂၀၁၃-၂၀၁၄)

Ե. Թիգականք : — Հին պարսկերէնն ալ
երկու սովորական ոնդալցն տառերն ունի
և եւ Տ, որոնք անմիջապէս բաղաձայնէ յառաջ
չին գրութիւ, պայզը թե ամեն կը կարդացուէին,
խնդիր Հաւատականութեամբ կը կարծուի :

1. Ն կրկանեւ է չչ եւ ՀՀ, վերջնը
միայն ո-ի, իսկ առաջնը ո-ի եւ ի առջեւ: թէ
Տիմ բակտրականը (զանգերէն) եւ թէ նոր
պարսկերնը նշու ճայնը կը ցուցնեն համեմա-
տուած ատեն: ՀՀ ՎՎ առաջ, նյունակ զանդ-
կերէն, նրա քայլ եւ Տյ. առան (=-ոնն): —
ՎՎ ՎՎ ՀՀ ՎՎ առաջ, նախարարութիւն մըն-
ի Տնտէք ի զանգերի լցուաց մէջ ալ յամափ
դրժանուած՝ տևու ձեւով եւ մեր ներդրյագանին
նման նաևնակո թեամբ:

2. Τη πωαδτε τη γωρητ α, ή, αν δωγ.
νωρηρωραθ δποιεγήν ήωμεμωτ. >||V. ||S τε τη Σ<>
ορηνδραθ ερητη γεγονηνηρέκην μηγα τε λη φωτωα-

Խամենէ: > ՎՎՎՎ < < Տահան, զնդ. Տահան, Նրան
ծառ սպա. — ՎՎՎՎ < < ՎՎՎՎ < Աբքան (Աբքան,
Հայուսուն)։

Զ. կես-այցանորք: — Ասոնց կարդէն
կը հաշուխն բ, լ, չ, վ, զըրոնք ամենն ալ՝ մայն
և հանելով! Ինձ պարուն վեցուն ունի:

1. Ր կրիմ է ձեւով չ չ չ չ, որոնց
առջեն կը գործածուի երր = կամ է, ինչ կր-
կորդն երր = կը յաջորդէ: չ չ չ ը ը (հա-
սանել), նրա ունակութանք: Հայու հոգունա (ամենայն),
զնդ. հոգուն, նրա թ: — չ չ չ (չ չ պար-
(յուղ, բազում), զնդ. պարուն, նրա. թ:

2. Յ որ միաձեւ է կ (շ), յամին կը հանդիպի և բառի վերջ իրեւ նեցու կը գործածուի է ձայնառութեան ետեւ՝ ասկայն առանց զայն երկարելու։ Զանդիկ վեզուէն ասոր գիմաց բառն մէջ միզն յ կը գտնենք, կի իրեւ վերջատառ ի։ Նոր պատկերէնը շատ բառ չ'ընտացյացներ որ պապահովութեամբ կարենան բաղդատառուիլ։ կ (շ) կ (շ) յամ, նշանէն և զնուրկերէն ևնպ. բորբոք (առ), զնդ. շարուա. նպանայած ևնպ. պառի (պատ-), զնդ. դժիթի։ Հնդ. դժիթի (պար-), զնդ. դժիթի¹։